

Nieuwsbrief maart 2009, jaargang 11

Foto: kinderen die schoolmateriaal hebben ontvangen.

Beste Allemaal,

Hier gaan de ontwikkelingen voort en hebben we met ontvangen donaties veel kunnen doen. Daarover wil ik jullie in dit bericht vertellen. Verder verloopt hier in Bolivia alles tot op heden gelukkig aardig rustig. We hebben nog steeds veel regen. Meestal is het regenseizoen eind maart wel afgelopen. Wat dat betreft een beetje ongewoon maar dit komt het land wel ten goede. De bergen rondom Cochabamba zien er prachtig uit; het lijkt wel of ze bedekt zijn met een grote groene deken.

De school Atiy

Het nieuwe schooljaar is in februari begonnen. Ook dit jaar hebben we een enorme groei van het aantal leerlingen: 750 hebben we er nu. Het is indrukwekkend hoe dit aantal elk jaar groeit. En net als ieder jaar weer, zijn we gedwongen om aanmeldingen van nieuwe leerlingen af te wijzen omdat de school eigenlijk al overvol is. We hebben met ontvangen donaties dit jaar aan meer dan 100 arme leerlingen van onze school schoolmateriaal kunnen uitdelen: pennen, potloden, schriften, mappen.

We hebben de bibliotheek kunnen voorzien van extra materiaal. De onderwijzer en leerlingen kunnen daarmee creatieve activiteiten uitvoeren.

Ook ondersteunen we een groep arme kinderen financieel door voor hen de maandelijkse bijdragen te betalen aan de school en deelname aan het eetzaalproject. De maandelijkse schoolbijdrage voor 1 leerling is 17 bolivianos en een maaltijd kost 1,5 boliviano. Met de basishulp kunnen deze kinderen naar school en krijgen ze in ieder geval op zijn minst één goede maaltijd op een dag. Speciale DANK hiervoor van de ouders en de schoolkinderen aan alle donateurs.

Foto: Juan met zijn moeder en zus krijgen financiële ondersteuning.

We hebben een nieuwe directrice, Elsa. Ze is een goede directrice. Wat is er met de vorige gebeurd vraag je je misschien af? De vorige directeur, Don Edgar, had om overplaatsing gevraagd in

verband met de reisafstand die hij elke dag moest afleggen. We hebben ook een nieuw schoolbestuur dat tot nu toe efficiënt en bestuurlijk goed functioneert. Ik hoop van harte dat dit zich de rest van het school jaar voort zet.

Er is een Nederlandse vrijwilligster op school, Judith Hurk. Ze werkt in de bibliotheek samen met juf Narda die betaald wordt met een salaris uit de stichting Atiy. In de bibliotheek zijn ze voornamelijk bezig met educatief spel gericht op lezen en schrijven. Op uren dat zij geen leerlingen hebben, helpen ze individueel kinderen met leerproblemen waar de onderwijzer in de klassen geen ruimte voor hebben. Judith of ik doen in de middag de naschoolse opvang in de ruimte naast de medische post. De groep van de naschoolse opvang bestaat uit ongeveer 10 kinderen die het aller-hardste hulp nodig hebben.

Foto: kinderen in naschoolse opvang.

We hebben maar een kleine ruimte waar we die kinderen kunnen opvangen. Om die reden moeten we deze groep klein houden. We helpen ze met het huiswerk en daarna maken we altijd nog even tijd om nog een leuk spelletje te doen of een film te kijken en ze krijgen elke middag een beker chocolade melk. Het is enorm leuk om met deze kinderen bezig te zijn. Al deze kinderen komen uit arme probleemgezinnen. Het is niet de makkelijkste groep, maar ze zijn wel heel dankbaar.

De onderwijzer voor de computerles wordt gedeeltelijk door stichting Atiy betaald en

gedeeltelijk uit het recyclen van afval dat de kinderen inzamelen.

In de loop der jaren hebben we een aantal computers uit Nederland gekregen. Acht van de veertien computers zijn nog in een redelijk goede staat. Een aantal van de computers zijn zondanig verouderd dat ze niet meer te repareren zijn omdat de onderdelen niet meer te krijgen zijn. Jammer natuurlijk. De oude computer zouden we graag willen vervangen voor "nieuwe" of goede tweedehands computers. De kinderen werken er erg graag op. We merken zelfs dat het de kinderen motiveert om naar school te komen. Ze zien het werken op de computer als een soort beloning.

Centro de Salud Madre Teresa de Calcuta

Vanaf begin van dit schooljaar is de medische post alleen in de middag van 13.30 tot 18.30 uur bemand. Daar is iedereen tevreden over. We hebben een kleine interne verbouwing uitgevoerd. Eén ruimte is nu ingericht als apotheek. Er ontbreken nog een paar kleine details om het helemaal goed te laten functioneren. Daar wordt hard aan gewerkt. Binnenkort gaan we de apotheek officieel in werking brengen. We hebben een speciale kast aangeschaft om de medicijnen in op te bergen en we hebben extra medicijnen en behandel materiaal voor de tandarts kunnen kopen. Voor kinderen die deelnemen aan het eetzaalproject en kinderen die naar de dagopvang gaan, hebben we medicijnen gekocht om ze tegen parasieten te behandelen. Kinderen die ondervoed zijn, hebben we voorzien van extra voedingssupplementen.

Foto: ziekenhuisbedden worden vervoerd in de minibus.

Adriana en Ariel

In de vorige nieuwsbrief schreef ik over de muurschildering die Ariel aan het maken was. De muurschildering is nu af en hij is prachtig geworden. Ariel is inmiddels al weer aan een nieuwe begonnen.

Foto: de muurschildering van Ariel.

Ariel en zijn zus Adriana beheren nog steeds het kopieerapparaat, maar het apparaat kampt met het ene na het andere mankement. Dat is vervelend en kostbaar. De technische man raad aan om een andere kopieermachine te kopen om niet meer geld te besteden aan nieuwe onderdelen en reparatiekosten dan dat het apparaat waard is.

Adriana heeft de ziekte die Lupus heet. Het gaat met haar de ene dag beter dan de andere. De ziekte heeft haar ogen ernstig beschadigd. Daarom draagt ze nu een speciale bril. Ze heeft ook veel last van haar maag momenteel door het zware medicijngebruik jarenlang. Komende week gaan we hiervoor naar specialist toe. Voor de rest gaat het goed met hun.

Water project Sivingani.

Vorig jaar hebben we in het dorp Sivingani een watertank gebouwd. Dit krijgt een vervolg. Een paar weken geleden hebben we bezoek gehad van mensen van de Rotary club uit de Verenigde Staten. Hun bezoek was eigenlijk vorig jaar gepland, maar door de politieke spanningen die hier toen waren hebben ze dat toen uitgesteld. Ze zijn dus nu geweest en doel van hun bezoek was om te kijken naar projecten waar hun club bij kan helpen. We hebben hen gevraagd te helpen bij het financieren van het waterleidingnetwerk. Door het netwerk aan te sluiten op de watertank kan elk huis worden voorzien van schoon drinkwater. Het netwerk bestrijkt eigenlijk 3 kleine dorpen vlak bij elkaar gelegen. Het gaat

om 180 huizen. De lokale bevolking draagt bij; zij moeten alle graafwerkzaamheden uitvoeren. Dat gaat niet met zo'n mooi handig graafmachientje; nee alles handmatig met schop en een pikhouweel en een moker. Soms moet er zelfs dynamiet aan te pas komen om stukken rots uiteen te blazen. Het is helemaal geen gemakkelijke klus, maar dat hebben ze er graag voor over.

Foto: de huidige watervoorziening in Sivingani.

Het zal nog wel een aantal maanden duren voordat de financiën voor dit project daadwerkelijk rond zijn maar de toezegging is gedaan en ik heb er alle vertrouwen dat dit goed gaat komen. Word dus vervolgd.

De minibus

Ik heb de auto inmiddels iets meer dan een half jaar in bezit. Het is een geweldige auto. Ik heb er inmiddels al meer dan 12.000 km mee gereden. Ik noem hem Oso Blanco: de witte beer. Hij is natuurlijk wit maar ook heel sterk, heeft souplesse, is mooi en groot. Alle stoelen en banken kunnen er vrij gemakkelijk in en uit. Dat is handig voor het transport van grote spullen. Bijna elke week ga ik er mee naar de hoogvlakte. Daar is de stichting Hand een internaat aan het bouwen in het bergdorpje Pongo.

Foto: de bouw van het internaat in Pongo.

Samen met zuster Fulvia vertegenwoordig ik deze stichting Hand (www.stichtinghand.tk) hier. De auto wordt elke keer dat we daar naar toe gaan, volgeladen met spullen die ze daar nodig hebben voor de bouw.

Maar ook voedsel, kleding en andere spullen nemen we mee. De omstandigheden in de campo zijn extreem en zeer arm. Afgelopen week hebben we de auto volgeladen met schoolmateriaal voor alle schoolkinderen in het plaatsje Posota. Het was een zeer bijzondere gebeurtenis. De kinderen waren er enorm blij mee.

Foto: met kinderen van Salomon Klein op stap.

Hier in Cochabamba gebruik ik de auto vooral om naar Buena Vista te rijden voor het transport van medicijnen en ander materiaal dat we daar nodig hebben voor de Medische post en voor de school Atiy. Daarnaast gebruik ik de minibus ook nog voor excursies met groepen kinderen en af toe een uitstapjes in het weekend met de kinderen van Salomon Klein, het kindertehuis waar ik vroeger gewerkt heb. En ik maak uitstapjes met de gehandicapte kinderen van San Martin de Porres.

Slotwoord

Dan rest mij alleen nog iedereen te bedanken namens allen die via mij jullie hulp hebben ontvangen. Niets is mooier dan te kunnen geven aan iemand die het heel erg nodig heeft. Hoe groot of hoe klein het ook maar is, ik dank jullie om dat te mogen doen.

Hartelijke groet en gezellig paasfeest toegewenst
Namens Stichting Atiy,

Anna Haarman